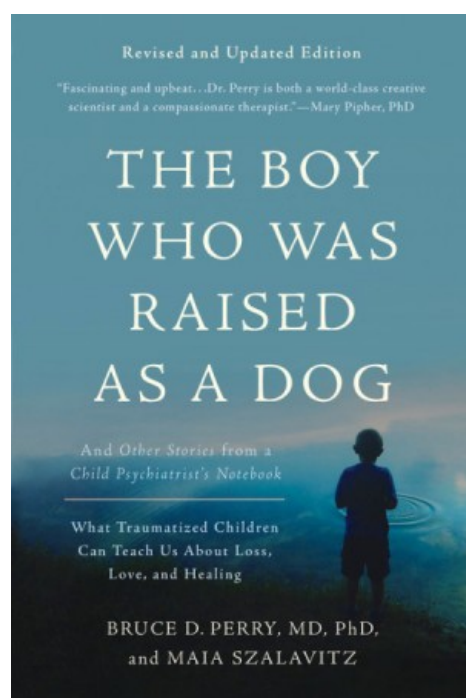

Hva traumatiserte barn kan lære oss

Bruce D. Perry og Maia Szlavitz: The boy who was raised as a boy - and other stories from a child psychiatrist's notebook, 2006

PUBLISERT 1. mars 2019

Sommeren 2015 begynte jeg i ny jobb i BUPP Sarpsborg etter et friår i Spania. Jeg var sulten på nytt fagstoff samtidig som jeg fortsatt var litt i feriemodus, så det gjaldt å finne noe som både var lettlest og lærerikt på en gang. På skrivebordet til en kollega lå lydbok-utgaven av boka med denne fascinerende tittelen, og jeg fikk låne den.

Jeg syntes Perry balanserte godt mellom gripende og vonde pasienthistorier og nyere forskning på nevropsykologi. Ikke minst formidlet han hva som var hjelpsomt for at pasientene skulle få det bedre. Han fortalte like gjerne om en varm og omsorgsfull fostermor som om sin egen terapi. Han var ikke redd for å bruke mer alternative metoder som berøring/massasje og rytme/musikk, teoretisk begrunnet med at man må

ha på plass grunnleggende hjernefunksjoner som egentlig skulle ha kommet gjennom naturlig omsorg, som vuggende byssing i spedbarnsalder. Jeg var litt redd jeg hadde latt meg fascinere av en alternativ tilnærming med lite gehør i forskermiljøet, men der har jeg blitt beroliget. Senest av fagfolk i RVTS, som refererer til Bruce Perry i sine forelesninger om traumebevisst omsorg. Undertittelen gir en god beskrivelse av innholdet: Hva traumatiserte barn kan lære oss om tap, kjærlighet og tilheling.

Ragnhild Schei, psykolog i Rakkestad kommune, oppfordrer Jon Rekstad til å ta stafettpinnen videre

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 56, nummer 3, 2019, side 203